

Christian Stevens

Hij is kind van de streek als geen ander. Hij ziet het levenslicht op 21 maart 1947 in de bakkerij van grootvader Stevens aan de Haachtsesteenweg 964 en brengt er zijn hele jeugd door.

Op school blijkt hij geen sterke leerling, zijn aandacht keert zich eerder naar de kunsten. Op zijn 14^e besluit hij te gaan werken en cursussen via briefwisseling te volgen van de Famous Artist School van Amsterdam.

In 1971 schildert hij zijn eerste doeken en ontdekt al snel de smaak van het surrealisme via een bewerking van "De tonijnvisvangst" van Salvator Dali, de kunstenaar die hij het meest bewondert.

Hij houdt van sport, speelt volleybal en start een loopbaan als politieagent in 1974. Meer en meer komt zijn politiewerk en de sport op de voorgrond, zelfs zo sterk dat hij op een bepaald ogenblik het penseel nog zelden hanteert. Als politieman gaat hij ondanks alles ten volle in zee met de tegenstellingen en de ideologische stormen uit de periode jaren '70 en '80, ongeacht of ze politiek, cultureel of sociaal waren. Al zijn energie staat op dat ogenblik in dienst van de gemeenschap.

De technisch-culturele wereld, de wijzigingen in de productiemethodes en de wilde verkoop van verbruiksgoederen, de opkomst van nieuwe sociale klassen en van een nieuw nationaal bewustzijn en de crisis in traditionele waarden zijn stuk voor stuk elementen die zijn aandacht opeisen en hem drijven naar zijn bevlieging, of eerder zijn roeping (bestrijding van het druggebruik en het noodzakelijk kwaad).

In 1991 koopt hij een kleine vervallen hoeve in Evere op een plaats bekend als Geuzenberg en sticht in 1994 in deze haven van surrealistische vrede omringd door torenhoge flatgebouwen, het Witloofmuseum. Plots bleken alle omstandigheden gunstig om opnieuw schilderijen te maken.

De onderwerpen van zijn werk gaan van de ruimte tot de onthechting, in beeld gebracht volgens de regels van het symbolisme en het surrealisme en verwerkt in zijn eigen stijl. Ritme en kleur vertalen zijn gevoelens.

De werken van Christian Stevens suggereren, tonen en vertrekken vanuit thema's als de diepe twijfel, het mislukken, het ongeluk en de grote decadentie van de mensheid.

